

Interpretacyjny i orzeczniczy przegląd miesiąca

Październik 2021

ORZECZENIA

1.1. Kwestia opodatkowania podatkiem od nieruchomości obiektu budowlanego, będącego budowlą w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy - Prawo budowlane w zw. z art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. – uchwała NSA

Obiekt budowlany, będący budowlą w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy - Prawo budowlane w zw. z art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l., może być dla celów opodatkowania podatkiem od nieruchomości uznany za budynek w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 1 u.p.o.l., jeżeli spełnia kryteria bycia budynkiem wymienione w tym przepisie, a jego wyróżniającą cechą jest powierzchnia użytkowa, o której mowa art. 4 ust. 1 pkt 2 u.p.o.l.

[III FPS 1/21] uchwała 7 sędziów NSA z dnia 29/09/2021

1.2. Kwestia uznania za paliwo silnikowe wyrobu energetycznego przeznaczonego do użycia do napędu silników spalinowych – zagadnienie na uchwałę

Czy w świetle art. 103 ust. 5a u.p.t.u. w zw. art. 86 ust. 2 u.p.a. z 2008 r. i załącznikiem nr 2 do tej ustawy o uznaniu za paliwo silnikowe wyrobu energetycznego przeznaczonego do użycia do napędu silników spalinowych decyduje jego faktyczne przeznaczenie, czy wyłaniająca się z właściwości wyrobu możliwość jego użycia do napędu silników spalinowych?

[I FSK 206/18] postanowienie NSA z dnia 29/09/2021

1.3. Rozliczenie kosztów kwalifikowanych w PGK

PGK jest uprawniona do odliczenia od podstawy opodatkowania ustalonej zgodnie z art. 18 ust. 1 u.p.d.o.p. kosztów uzyskania przychodów stanowiących koszty kwalifikowane, o których mowa w art. 18d u.p.d.o.p., ponoszonych przez spółki PGK we własnym zakresie, jak również kosztów ponoszonych przez jedne spółki PGK w związku z realizacją usług dotyczących projektów na rzecz innych spółek PGK (rozliczanych w ramach transakcji wewnątrzgrupowych). Koszty ponoszone z tytułu rozliczeń dokonywanych pomiędzy spółkami PGK pozostaną neutralne na gruncie odliczenia, o którym mowa w art. 18d u.p.d.o.p. i nie ma do nich zastosowania art. 18d ust. 5 tej ustawy.

[II FSK 436/21] wyrok NSA z dnia 29/09/2021

1.4. Sposób rozliczania faktur korygujących przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność on-line w zakresie usług kurierskich

Mając na uwadze opisaną specyfikę działalności spółki, nie można zgodzić się ze stanowiskiem wedle którego już w chwili wystawiania faktury pierwotnej, spółka niejako z góry zakłada tymczasowość wykazanej na fakturze ceny, poprzez to, że podstawa opodatkowania może ulec zmianie po ustaleniu rzeczywistej kategorii cenowej nadanej przez użytkownika przesyłki. Spółka wskazywała, że w jej regulaminie przewidziana była możliwość nałożenia opłaty dodatkowej, ale tylko w sytuacji gdy ze względu na zadeklarowanie przez użytkownika błędnych parametrów przesyłki okaże się, że przesyłka ta zostanie zakwalifikowana przez przewoźnika do innej kategorii cenowej, o czym spółka dowiaduje się od przewoźnika już po wystawieniu faktury pierwotnej, na podstawie przesłanych przez niego zestawień. A zatem jedynie przewoźnik ma wiedzę co do rzeczywistych parametrów przesyłki użytkownika, gdyż spółka nie zajmuje się jej fizycznym dostarczeniem. Przyjmuje bowiem wyłącznie, jako pośrednik, zlecenie jej dostarczenia przez przewoźnika, od którego nabywa usługę związaną z przewozem. Przy tak przedstawionym opisie, nie ma możliwości stwierdzenia, że spółka miałaby w momencie wystawienia faktury pierwotnej przewidywać czy wręcz zakładać, że nastąpi nałożenie dodatkowej opłaty. Nie świadczy o tym okoliczność zapoznania się użytkowników z regulaminem serwisu. Niewątpliwie bowiem w chwili wykonania usługi i wystawienia faktury pierwotnej, spółka nie posiada wiedzy o tym, że pierwotnie naliczona cena ulegnie podwyższeniu. Do takiej wiedzy na ten moment nie zalicza się sama możliwość podwyższenia opłaty, gdyż na rzeczony moment ma ona charakter hipotetyczny. W konsekwencji, przyczyną wystawienia faktur korygujących jest okoliczność niewynikająca z błędu podatnika, lecz ze zdarzeń powstałych już po wystawieniu faktury pierwotnej, które nie dają się przewidzieć w chwili przyjęcia przez spółkę zlecenia od użytkownika. Wobec powyższego, spółka ma możliwość rozliczenia przedmiotowych faktur korygujących "in plus" w bieżącym okresie rozliczeniowym, odpowiadającym miesiącowi, w którym następuje wykrycie nieprawidłowości.

[I FSK 1145/18] wyrok NSA z dnia 29/09/2021

1.5. Wydatki na najem jachtu, który spółka chce wykorzystywać jako przestrzeń biurową, nie stanowią kosztów uzyskania przychodów w rozumieniu art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p.

Wydatki na czynsz najmu jachtu nie pozostają w związku przyczynowo-skutkowym z przychodem, ani nie są gospodarczo uzasadnione (racjonalne). Dlatego nie można ich uznać za poniesione "w celu" osiągnięcia przychodów ze źródła przychodów i nie zmienia tego okoliczność, że intencją spółki jest wykorzystywanie jachtu jako przestrzeni biurowej. Dla uznania wydatku za koszt uzyskania przychodu nie wystarczy intencja podatnika, z jaką czyni on wydatek – konieczna jest także analiza celowości wydatku w kontekście całokształtu okoliczności, w jakich się znalazł się podatnik, w tym w związku z przedmiotem jego działalności.

[II FSK 1722/20] wyrok NSA z dnia 29/09/2021

1.6. Skutki podatkowe w VAT świadczenia przez spółkę gminną usług najmu komunalnych lokali mieszkalnych

Nie budzi wątpliwości teza, że zarówno gmina, jak i powołana przez nią spółka ze stuprocentowym udziałem gminy mogą występować jako podmioty prawa publicznego. Podmioty te mogą działać jako organy władzy publicznej, w sytuacji w której realizują swoje zadania w oparciu o reżim publicznoprawny i nałożone przepisami prawa wymogi, ale również, co wynika z art. 15 ust. 6 u.p.t.u., podmioty te mogą prowadzić działalność gospodarczą w rozumieniu art. 15 ust. 1 i 2 u.p.t.u. Dzieje się tak gdy w realiach niniejszej sprawy. Spółka gminna wykonuje bowiem czynności (najem lokali mieszkalnych) na podstawie umów cywilnoprawnych, a więc w reżimie prywatnoprawnym. A zatem, prawidłowe było stanowisko organu, że spółka gminna występuje wobec najemców jako właściciel nieruchomości i jednocześnie wynajmujący, a nie jako organ władzy publicznej. W takim przypadku mamy do czynienia ze świadczeniem usług najmu nieruchomości o charakterze mieszkalnym, które podlegają zwolnieniu z VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 36 u.p.t.u.

[I SA/GD 917/21] wyrok WSA w z dnia 29/09/2021

1.7. Zakres przedmiotowy pojęcia „wykorzystywanych w głównym stopniu na własne potrzeby podatnika”, o który mowa w art. 24b ust. 2 pkt 2 u.p.d.o.p. (w brzmieniu do dnia 31 grudnia 2018 r.)

Zgodzić należy się z poglądem, iż ustawodawca w u.p.d.o.p. nie wskazał precyzyjnie, co należy rozumieć pod pojęciem budynku biurowego wykorzystywanego "wyłącznie lub w głównym stopniu na własne potrzeby podatnika" zgodnie z art. 24b ust. 2 u.p.d.o.p. (w brzmieniu do dnia 31 grudnia 2018 r.). Wobec niejasnego i nieprecyzyjnego brzmienia przepisu art. 24b u.p.d.o.p., spółka nie ma obowiązku "domyślenia się" treści normy prawnej wypływającej z tego przepisu, a przy próbie jego wykładni odwoływać się do uzasadnienia projektu ustawy nowelizującej. Wobec użycia przez ustawodawcę nieostrych pojęć "wyłącznie lub w głównym stopniu na własne potrzeby podatnika" nie było możliwe wyprowadzenie z tak sformułowanego przepisu normy prawnej w sposób niebudzący wątpliwości.

[II FSK 32/19] NSA z dnia 08/10/2021

1.8. Ukonstytuowanie na terenie Polski zakładu spółki niemieckiej w rozumieniu art. 4a pkt 11 u.p.d.o.p. i art. 5 polsko-niemieckiej u.p.o.

Z wniosku wynika, że umowy z klientami są negocjowane i zawierane przez pracowników spółki niemieckiej na terenie Polski, w tym z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej. W rezultacie należy uznać, że te osoby fizyczne są zależnymi przedstawicielami spółki w świetle polsko-niemieckiej u.p.o. W takiej sytuacji działalność zależnych przedstawicieli powinna być uznana za tworzącą "zakład" w rozumieniu polsko-niemieckiej u.p.o. A zatem, uzyskiwanie przez spółkę niemiecką dochodów z tytułu zawartych umów prowadzi do powstania źródła przychodów, które powinny być opodatkowane w Polsce.

[II FSK 422/19] wyrok NSA z dnia 08/10/2021

1.9. Przychody i koszty wolne od podatku nie powinny być uwzględnianie do celów art. 15c ust. 1 i 3 u.p.d.o.p.

Odpowiednie stosowanie przepisu art. 7 ust. 3 u.p.d.o.p. na potrzeby art. 15c ust. 1 i 3 u.p.d.o.p. oznacza, iż przychody i koszty wolne od podatku również nie powinny być uwzględnianie do celów art. 15c ust. 1 i 3 u.p.d.o.p. Dlatego też przychody i koszty uzyskania przychodów działalności zwolnionej z podatku, w tym także działalności w SSE na podstawie zezwolenia, powinny zostać w całości wyłączone z dyspozycji art. 15c ust. 1 i 3 u.p.d.o.p.

[I SA/RZ 628/21] wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 07/10/2021

1.10. Wpłaty z fundacji rodzinnej na rzecz fundatora jako beneficjenta stanowią dywidendę, o której mowa w art. 30f ust. 5 pkt 1 u.p.d.o.f.

Pojęcie dywidendy, o którym mowa w art. 30f ust. 5 pkt 1 u.p.d.o.f., musi być interpretowane na tyle szeroko, aby odpowiadało bezpośredniemu otoczeniu normatywnemu tego przepisu, w szczególności zdefiniowanemu w art. 30f ust. 2 pkt 1a u.p.d.o.f. pojęciu uczestnictwa w zyskach jednostki kontrolowanej. W konsekwencji, wpłaty z fundacji rodzinnej na rzecz założyciela (fundatora) już jako beneficjenta należy traktować w świetle ww. przepisów jako szeroko rozumianą dywidendę.

[II FSK 2904/20] wyrok NSA z dnia 05/10/2021

1.11. Alternatywna spółka inwestycyjna nie jest objęta zakresem art. 17 ust. 1e pkt 3 u.p.d.o.p.

Stanowisko uczelni, zgodnie z którym dochód z działalności uczelni lokowany w nabycie praw uczestnictwa w alternatywnej spółce inwestycyjnej będzie zwolniony z podatku dochodowego od osób prawnych na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 17 ust. 1e raz 1f u.p.d.o.p. należało uznać za nieprawidłowe. Należy zgodzić się z organem, że nie każdy alternatywny fundusz inwestycyjny jest funduszem inwestycyjnym w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi. Definicja funduszu inwestycyjnego określająca formy działania funduszy posługuje się bowiem katalogiem zamkniętym, z którego wyłączono alternatywne spółki inwestycyjne. Różnice między funduszami inwestycyjnymi wprost wymienionym w art. 3 ust. 4 oraz alternatywnymi spółkami inwestycyjnymi w rozumieniu art. 8a ust. 1 ww. ustawy są na tyle znaczne i istotne, że nie można przyjąć, że alternatywne spółki inwestycyjne są funduszami inwestycyjnymi w świetle ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi.

[II FSK 556/19] wyrok NSA z dnia 05/10/2021

1.12. Zasady opodatkowania VAT baterii do aparatów słuchowych

Nie budzi wątpliwości, że z obniżonej stawki VAT korzystają nie tylko wyroby medyczne, ale i wyposażenie wyrobów medycznych. Analizując stan faktyczny należy zauważyć, że już samo określenie „bateria do aparatów słuchowych wskazuje”, że towar ten jest przeznaczony do stosowania razem z aparatem słuchowym w celu umożliwienia ich używania zgodnie z przewidzianym zastosowaniem. Z ogólnodostępnych informacji wynika, że są to baterie produkowane w specyficznej technologii, tzw. cynkowo-powietrznej, która jest wykorzystywana wyłącznie przy produkcji tego typu baterii. Ta technologia sprawia, że nie jest możliwe ich wykorzystanie do innych produktów. W konsekwencji baterie do aparatów słuchowych stanowią niezbędny element tego urządzenia. Aparat słuchowy nie działałby, gdyby nie zastosowano właśnie tego typu baterii specjalnie do niego przeznaczonych. Jednak kluczowe znaczenie w sprawie ma okoliczność, że spółka posiada deklaracje zgodności dla wszystkich rodzajów baterii i certyfikaty CE wydane na podstawie art. 11 ustawy o wyrobach medycznych, co niewątpliwie, potwierdza to specjalne przeznaczenie tego typu baterii do użytku wraz z wyrobem medycznym, jakim jest aparat słuchowy. Deklaracja zgodności i certyfikat CE odwołują się do zgodności konkretnie z przepisami odnoszącymi się do wyrobu medycznego, a nie do żadnego innego wyrobu. Te okoliczności mogą mieć przesądzające znaczenie co do tego, że jest to towar specjalnie przeznaczony do użytku wraz z wyrobem medycznym. Ponadto spółka wskazała, że wypełnia obowiązek wynikający z art. 58 ust. 3 ustawy o wyrobach medycznych i zawiadamia stosowny urząd o fakcie wprowadzenia spornych baterii do obrotu na terytorium Polski.

[I FSK 531/18] wyrok NSA z dnia 05/10/2021

1.13. Miasto pobierając opłaty za udostępnianie kanału technologicznego umiejscowionego w drodze publicznej nie jest podatnikiem VAT

Z dniem 1 lipca 2016 r. nastąpiła zmiana filozofii udostępniania infrastruktury technicznej w pasie drogowym w związku z budowaniem dróg. De facto w drodze przepisów ustawowych nałożono nowe obowiązki na jednostki samorządu terytorialnego, w tym przypadku na gminę, poddając tę działalność dotyczącą infrastruktury technologicznej w pasie drogowym reżimowi publicznoprawnemu. Należy bowiem podkreślić, że gmina w istocie nie ma swobody wyboru, w jakim rozmiarze wybudować kanał technologiczny, podobnie jak nie ma swobody w zakresie udostępniania podmiotom trzecim tych kanałów technologicznych. W zakresie przyznawania uprawnień do korzystania z kanałów technologicznych gmina działa jak typowy organ administracji publicznej poprzez wydanie decyzji administracyjnej o charakterze związanym. Opłaty, które gmina pobiera z tytułu udostępniania tych kanałów technologicznych określone są przez ustawodawcę w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy. Należy także podkreślić, iż ta działalność nie narusza zasad konkurencji, w sytuacji związania ustawowego w zakresie wysokości opłat, które są pobierane przez zarządców dróg, w tym również zarządców dróg nie będących jednostkami samorządu terytorialnego (np. spółki zarządzające autostradą, czy spółki celowe także podlegają ograniczeniom w wysokości opłat pobieranych z tytułu korzystania z infrastruktury technicznej). W związku z tym należy przyjąć, że w zakresie udostępniania infrastruktury kanału technologicznego, gmina nie działa jako przedsiębiorca, lecz jako organ władzy publicznej.

[I FSK 406/18] wyrok NSA z dnia 15/10/2021

1.14. Kwestia zastosowania art. 12 ust. 4 pkt 6a u.p.d.o.p. na gruncie umowy leasingu

Zgodzić należy się ze stanowiskiem, że opisane przez spółkę kategorie należności (część należności zawartych w czynszach leasingowych, opłatach z tytułu wykupu przedmiotu leasingu oraz kwot wypłacanych tytułem ubezpieczenia ww. umowy leasingu) nie mieszczą się w zakresie art. 12 ust. 4 pkt 6a u.p.d.o.p. Stanowią one albo wynagrodzenie z tytułu korzystania przez leasingobiorcę z przedmiotu leasingu, zgodnie z zawartą umową, albo ostateczne rozliczenie umowy związane z wykupem przedmiotu leasingu (przeniesienie własności tego przedmiotu za stosowną opłatą), albo odszkodowanie za utracony przedmiot leasingu. Nawet jeśli w sensie ekonomicznym mamy do czynienia ze zwrotem poniesionych przez spółkę wydatków, to z pewnością nie jest to zwrot tych samym kwot ani zwrot wydatków w sensie prawnym. Otrzymane przez spółkę kwoty, choć pokrywają jej straty (wydatki) związane z zakupem przedmiotu leasingu, to nie stanowią zwrotu tych kwot, nie jest to ten sam wydatek, lecz zapłata za świadczenie usługi, zapłata ceny za przedmiot leasingu lub naprawienie szkody wynikłej poniesienia odpowiedzialności z tytułu niewykonania lub niewłaściwego wykonania umowy. Nie mógł więc mieć zastosowania przepis art. 12 ust. 4 pkt 6a u.p.d.o.p.

[II FSK 240/19] wyrok NSA z dnia 14/10/2021

1.15. Dostawa anteny satelitarnej nie stanowi elementu kompleksowej usługi telewizyjnej

W świetle orzecznictwa TSUE dotyczącego świadczeń kompleksowych należy przyjąć, iż dostawa anteny satelitarnej ma charakter świadczenia niezależnego i nie wchodzi w skład usługi telewizyjnej. Dostawa anteny przez spółkę nie jest niezbędna do skorzystania z usług telewizyjnej. Niewątpliwie dostawa taka pozostaje w funkcjonalnym związku z nabyciem usługi telewizyjnej, niemniej jednak nie jest jej konstytutywnym składnikiem.

[I FSK 1123/18] wyrok NSA z dnia 13/10/2021

1.16. Rozliczenia między liderem konsorcjum i konsorcjantami nie stanowią usługi w rozumieniu u.p.t.u.

Celem kooperacji (współpracy, współdziałania) jest uzyskanie przez skoordynowane i wspólne działania partnerów rezultatu o korzystnym dla nich wymiarze ekonomicznym. Działan takich nie można, do celów podatku VAT wydzielać i oceniać jednostkowo, lecz z uwzględnieniem ich charakteru działania złożonego i wspólnego, tworzącego w aspekcie gospodarczym jedną całość, którego końcowym efektem, jest zrealizowanie wspólnego przedsięwzięcia. Określony w umowie podział wszystkich wydatków i uzyskanych przychodów dokonywany przez lidera konsorcjum nie może zostać uznany za odsprzedaż usług przez jeden podmiot innym podmiotom wchodzącym w skład konsorcjum, gdy jego partnerzy w ogóle nie korzystają z tak wykonywanych usług, nie są ich usługobiorcami, a wręcz odwrotnie występują zbiorowo w charakterze usługodawców, których reprezentuje lider. Rozliczenia pieniężne między uczestnikami wspólnego przedsięwzięcia, jeśli nie towarzyszy im świadczenie usługi, nie mogą być bowiem same przez się potraktowane jako czynności podlegające opodatkowaniu VAT.

[I FSK 1898/18] wyrok NSA z dnia 13/10/2021

1.17. Brak możliwości uznania na podstawie art. 199a § 1 o.p., że wkład pieniężny jest wkładem niepieniężnym

Przepis art. 199a § 1 o.p. nie uprawnia organów podatkowych do zignorowania na gruncie prawa podatkowego konsekwencji wynikających z ważnych i skutecznych czynności prawnych nawet tych, które zostały podjęte w celu uniknięcia opodatkowania. W tej sytuacji faktycznej (sąd zarejestrował podwyższenie kapitału jako podwyższenie gotówkowe) i na tej podstawie prawnej (art. 199a § 1 o.p.) organy podatkowe nie mogły uznać, że w istocie rzeczy mieliśmy do czynienia z wkładem niepieniężnym, a nie z wkładem pieniężnym.

[II FSK 3371/18] wyrok NSA z dnia 13/10/2021

1.18. Zasady opodatkowania PIT wspólnika spółki cichej

Analizując postanowienia umowne dotyczące zaangażowania i udziału w zysku oraz prawa żądania zwrotu zrewaloryzowanego wkładu o wartości 30% apteki w momencie zakończenia umowy, jaki został wniesiony do apteki - należy uznać, że kwalifikacja jaką organ interpretacyjny dokonał, wpisując owe czynności prawne do czynności obligacyjnych, par excellence umowy pożyczki, była nieprawidłowa. W konsekwencji zgodzić należało się ze stanowiskiem, że przychody wspólnika cichego należy zakwalifikować zgodnie z brzmieniem art. 10 ust. 1 pkt 9 u.p.d.o.f. jako przychody z innych źródeł.

[II FSK 69/19] wyrok NSA z dnia 12/10/2021

1.19. Skutki podatkowe na gruncie u.p.t.u. świadczenia usług dostarczania wody, wobec śmierci dotychczasowego nabywcy, na rzecz niezidentyfikowanego podmiotu

W analizowanej sprawie nie można zgodzić się z poglądem, że po śmierci nabywcy (czyli osoby będącej stroną umowy o dostawę wody i odprowadzenie ścieków) nie mamy do czynienia z usługą. W powyższym kontekście należy podkreślić dwie kwestie, po pierwsze: mamy do czynienia ze specyficznym rodzajem usług: wodociągi dostarczają wodę i odprowadzają ścieki, czyli wykonują zadania nałożone na mocy przepisów (również ustawy), które nakładają na takie przedsiębiorstwo obowiązek zawarcia umów z osobami, które spełniają wymogi czy to techniczne (do odbioru wody), czy prawne (tytuł prawny do lokalu). W związku z tym argumentacja, że należy zastosować analogiczne rozwiązanie jak w przypadku bezumownego korzystania po zakończeniu np. umowy dzierżawy, nie znajduje tu zastosowania. W takich sprawach, gdzie jest już ukształtowana linia orzecznictwa, po zakończeniu umowy dzierżawy nie mamy do czynienia ze świadczeniem usług; mamy wyraźną wolę stron o braku kontynuacji danej relacji gospodarczej. W analizowanej sprawie, w przypadku śmierci osoby będącej stroną umowy o dostawę wody, czy o odprowadzenie ścieków, takiej woli czy nawet świadomości braku woli kontynuowania takiego stosunku prawnego nie ma. Po drugie pojęcie beneficjenta usługi tutaj rozumieć szeroko. Nie można ograniczyć tego pojęcia tak formalistycznie - jak to uczyniła to spółka - wyłącznie do podmiotu wpisanego do umowy o dostawę wody, bo faktycznie beneficjentem jest nie tylko osoba wpisana w umowę, ale także osoby bliskie, współmieszkańcy. W związku z tym brak dopełnienia wymogów formalnych polegających na przepisaniu umowy, czy zawarciu nowej umowy nie może zmieniać tej relacji gospodarczej, która nadal istnieje, a mianowicie faktu, że spółka świadczy usługę w postaci dostawy wody i odbioru ścieków za co otrzymuje określone świadczone. W związku z tym te kwoty płacone przez podmioty, które nie są stronami umowy, po śmierci nabywcy, stanowią podstawę opodatkowania.

[I FSK 283/18] wyrok NSA z dnia 22/10/2021

1.20. Firma świadcząca prace adaptacyjne na rzecz wynajmującego nieruchomość nie jest jego podwykonawcą w rozumieniu art. 17 ust. 1h u.p.t.u.

Ustawa nie definiuje pojęcia „podwykonawca”, o którym mowa w art. 17 ust. 1h u.p.t.u. W konsekwencji należy z treści umowy wywnioskować jakie są wzajemne relacje między jej stronami. W sytuacji gdy wynajmujący dokonuje modernizacji lokalu, który to lokal stanowi przedmiot umowy najmu, zakupione w związku z tym usługi budowlane nabywa we własnym imieniu i w dominującym stopniu na własną rzecz. Nie sposób uważać, że beneficjentem tych usług (nakładów) jest w jakiegokolwiek postaci późniejszy najemca. Mamy do czynienia z jedną kompleksową umową najmu i okoliczność, że przyjęto trochę nietypową formę przeniesienia tych kosztów na najemcę (przez refakturę) nie oznacza, że zmienił się cel tej transakcji. W konsekwencji nie ma powodów, by uznawać, że z tego powodu, tylko w tym przypadku wykonujący usługi budowlane jest podwykonawcą wynajmującego.

[I FSK 2041/18] wyrok NSA z dnia 22/10/2021

1.21. Sprzedaż przez gminę na rzecz jednostek wchodzących w skład administracji państwowej czy Skarbu Państwa nie jest sprzedażą na rzecz podmiotów powiązanych, o których mowa w art. 32 ust. 2 pkt 1 u.p.t.u.

Powiązanie, o którym mowa w przepisach art. 32 ust. 2 pkt 1 u.p.t.u., nie odnosi się do powiązania potencjalnego czy hipotetycznego, ale do powiązania faktycznego. Przedstawiony stan faktyczny sprawy nie daje podstaw do przyjęcia, że zachodzą między gminą a jednostkami administracji publicznej, czy też gminą a Skarbem Państwa powiązania, o których mowa art. 32 ust. 2 pkt 1 u.p.t.u. Okoliczność, że z przepisów ustaw wynikają jakieś kompetencje starosty czy innego organu, nie oznacza faktycznego wywierania wpływu gminy i tym samym powiązania gminy z jednostkami wchodzącymi w skład administracji zespolonej czy Skarbem Państwa.

[I SA/GL 861/21] wyrok WSA w Gliwicach z dnia 20/10/2021

1.22. Kwestia rozliczenia ulgi badawczo-rozwojowej w PGK

Spółka, będąca spółką z PGK, która prowadzi działalność badawczo-rozwojową i ponosi wydatki na prowadzenie tej działalności nie uwzględnia kosztów kwalifikowanych w rozliczeniu będącym rozliczeniem cząstkowym z punktu widzenia podstawy opodatkowania PGK. Podatek w PGK nie stanowi sumy podatku wyliczonego na poziomie poszczególnych spółek, bowiem podatku na poziomie poszczególnych spółek się nie wylicza. Ten podatek oblicza się na poziomie grupy od podstawy opodatkowania, którą tworzy suma dochodów i strat tych spółek wchodzących w skład grupy. Z tych względów art. 18d ust. 1 u.p.d.o.p w ogóle nie znajduje zastosowania wobec spółki tworzącej PGK, zaś wydatki poniesione przez spółkę na działalność badawczo-rozwojową przynależą grupie, która po osiągnięciu dochodu te wydatki odlicza.

[I SA/OP 312/21] wyrok WSA w Opolu z dnia 20/10/2021

1.23. Wobec niedokonania przez polskiego ustawodawcę notyfikacji, o której mowa w art. 3 rozporządzenia Rady nr 659/1999, stosowanie zwolnienia z art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a u.p.o.l. w odniesieniu do prywatnej infrastruktury kolejowej należy uznać za objęte klauzulą zawieszającą

W odniesieniu do prywatnej infrastruktury kolejowej zwolnienie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 u.p.o.l. może stanowić formę pomocy publicznej, która dla wprowadzenia jej realizacji wymaga obowiązkowej notyfikacji Komisji Europejskiej. Wprowadzone bowiem w art. 7 ust. 1 pkt 1 u.p.o.l. kryterium zwolnienia uzależnione od posiadania gruntów, budynków oraz budowli stanowiących infrastrukturę kolejową w rozumieniu ustawy o transporcie kolejowym stanowi selektywny środek pomocowy, który może sprzyjać określonym kategoriom podmiotów i zakłócać konkurencję. Skoro więc, wbrew wymogom, regulujący zwolnienie akt prawny nie został notyfikowany, nie można udzielić przedsiębiorcy prawa do stosowania ww. zwolnienia, nawet jeśli spełni warunki zawarte w treści formułującej to zwolnienie regulacji krajowej.

[I SA/RZ 563/21] wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 19/10/2021

1.24. Kwestia oceny czy dodatnia wartość firmy (tzw. goodwill) stanowi prawo majątkowe w rozumieniu art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. a u.p.c.c. – zagadnienie na uchwałę NSA

Czy stanowi prawo majątkowe w rozumieniu art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. a u.p.c.c. dodatnia wartość firmy (tzw. goodwill), rozumiana jako nadwyżka ceny nabycia nad wartością rynkową składników majątkowych przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części?

[III FSK 271/21] postanowienie NSA z dnia 19/10/2021

INTERPRETACJE

1.25. Brak obowiązku ewidencjonowania za pomocą kasy rejestrującej do dnia 31 grudnia 2021 r. obrotu – uzyskanego z tytułu świadczenia rejestrowanych przez automat usług parkingowych

W analizowanej sprawie uznać należy, że zostały spełnione łącznie wszystkie warunki umożliwiające na podstawie § 2 ust. 1 w zw. z poz. 40 załącznika do rozporządzenia MF z dnia 28 grudnia 2018 r. w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących, zwolnienie z obowiązku ewidencjonowania na kasie rejestrującej sprzedaży opisanych usług. Jak bowiem wskazano w treści wniosku usługi parkingowe świadczone są przy użyciu samoobsługowego systemu parkingowego (automat). Urządzenie obsługiwane jest wyłącznie przez korzystających z parkingu klientów spółki. Opłaty parkingowe pobierane są w bilonie, banknotach oraz w formie bezgotówkowej przy pomocy terminala POS zainstalowanego w automacie. Dodatkowo po zakończeniu transakcji wystawiane są potwierdzenia dokonania transakcji - raporty generowane z systemu obsługującego „samoobsługowe urządzenie – parkomat” zawierające dane, które w jednoznaczny sposób identyfikują transakcję zapłaty za usługę parkingową. W konsekwencji, stwierdzić należy, że spółka nie ma obowiązku ewidencjonowania za pomocą kasy rejestrującej do dnia 31 grudnia 2021 r. obrotu – uzyskanego z tytułu świadczenia rejestrowanych przez automat usług parkingowych.

[0111-KDIB3-2.4012.498.2021.1.MN] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 23/09/2021

1.26. Wydatki związane z prowadzonym postępowaniem przed sądem powszechnym jako koszty uzyskania przychodu. Wydatki na wypłatę zasądzonych przez sąd wynagrodzenia oraz odsetek od wynagrodzenia jako koszty uzyskania przychodów

1) Wydatki związane z prowadzonym postępowaniem przed sądem powszechnym (w szczególności zasądzone koszty procesu, wydatki na zastępstwo procesowe, doradztwo prawne oraz obsługę prowadzonego postępowania w szczególności w zakresie zleczanych ekspertyz) stanowią dla spółki koszty uzyskania przychodów pośrednio związane z przychodami.

2) Wydatki na wypłatę zasądzonych przez Sąd Apelacyjny wynagrodzenia dla twórców stanowią dla spółki koszty uzyskania przychodów w dacie zajęcia przez komornika sądowego środków na rachunku bankowym spółki.

3) Wydatki na wypłatę zasądzonych przez Sąd Apelacyjny odsetek od wynagrodzenia dla twórców stanowią dla spółki koszty uzyskania przychodów w dacie wypłaty odsetek (tj. w dacie zajęcia przez komornika sądowego).

4) Uzyskanie ewentualnego pozytywnego rozstrzygnięcia SN oraz zwrot na rzecz spółki kwot wypłaconych twórcom na podstawie orzeczenia Sądu Apelacyjnego, stanowić będzie przychód podatkowy w dacie zwrotu przedmiotowych kwot (kasowe rozpoznanie przychodu w oparciu o art. 12 ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p.). Co istotne, data zarachowania w księgach rachunkowych ewentualnego pozytywnego dla spółki rozstrzygnięcia SN nie stanowi podstawy do uznania, że w tej dacie należy rozpoznać przychód podatkowy, gdyż regulacje u.p.d.o.p., wiążą datę rozpoznania przychodu z datą otrzymania przez spółkę zapłaty, nie zaś zarachowania przychodu należnego w księgach rachunkowych.

[0111-KDIB1-3.4010.13.2020.7.IZ] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 23/09/2021

1.27. Wyłączenie z kosztów uzyskania przychodów przekazanych przez bank środków do BFG stanowiących naliczoną opłatę ostrożnościową za IV kw. 2016 r.

Przekazanie przez bank środków do BFG stanowiących naliczoną za IV kw. 2016 r. opłatę ostrożnościową, stanowi na mocy przepisu przejściowego art. 383 ust. 6 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji przekazanie środków na fundusz przymusowej restrukturyzacji, wyłączonych z katalogu wydatków stanowiących koszty uzyskania przychodów w podatku dochodowym od osób prawnych, na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 71 u.p.d.o.p., obowiązującego od dnia 9 października 2016 r.

[0111-KDIB1-2.4010.309.2021.1.MZA] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 21/09/2021

1.28. Zakres prawa do odliczenia VAT z faktury VAT dokumentującej zakup samochodu osobowego nabytego w celu odsprzedaży

Z wniosku wynika, że w 2019 roku został zakupiony samochód osobowy w celu dalszej odsprzedaży, VAT z ww. towaru handlowego został w 100% odliczony. W 2020 r. samochód został sprzedany i VAT w 100% odprowadzony do urzędu skarbowego. Samochód ten nie został wprowadzony do ewidencji środków trwałych (planowany okres używania jest krótszy niż rok). Do dnia sprzedaży samochód ten był wykorzystywany na potrzeby prowadzonej działalności, jednocześnie czekając na nabywcę. Po 11 miesiącach użytkowania wnioskodawca podjął decyzję, że samochód sprzeda jednocześnie nabywając go w leasingu co będzie zdecydowanie mniejszym obciążeniem dla firmy w dobie panującej pandemii. Do dnia sprzedaży samochód ten był wykorzystywany sporadycznie na potrzeby prowadzonej działalności, jednocześnie czekając na nabywcę. Nie była prowadzona przez wnioskodawcę ewidencja przebiegu pojazdu oraz nie była złożona informacja do urzędu skarbowego VAT-26, jak również nie był prowadzony regulamin użytkowania pojazdu, ponieważ samochód był zakupiony w celu dalszej odsprzedaży.

W tej sytuacji należy uznać, iż nie zostały spełnione warunki do uznania, że pojazd samochodowy, o których mowa we wniosku, był wykorzystywany wyłącznie do działalności gospodarczej, ponieważ wnioskodawca wyjaśnił, że samochód ten w trakcie oczekiwania na klienta, który byłby zainteresowany zakupem tego samochodu, był wykorzystywany w prowadzonej działalności gospodarczej, ponadto nie była prowadzona przez wnioskodawcę ewidencja przebiegu pojazdu oraz nie była złożona informacja do urzędu skarbowego VAT-26, jak również nie był prowadzony regulamin użytkownika pojazdu, który wykluczałby użycie pojazdu do celów prywatnych. Zatem należy wskazać, że przedmiotowy samochód był wykorzystywany do celów "mieszanych", tym samym wnioskodawca nie miał prawa do odliczenia 100% kwoty podatku naliczonego od zakupu tego samochodu, gdyż samochód ten nie spełniał warunków, o których mowa w art. 86a ust. 3 pkt 1 lit. a w zw. z art. 86a ust. 4 pkt 1 u.p.t.u. W konsekwencji, wnioskodawcy przysługiwało prawo do odliczenia 50% podatku naliczonego z tytułu zakupu pojazdu samochodowego, na podstawie art. 86a ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 86a ust. 2 pkt 1 u.p.t.u.

[0111-KDIB3-1.4012.502.2021.3.ICZ] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 17/09/2021

1.29. Rozpoznanie momentu powstania obowiązku podatkowego w VAT przy dostawie towarów za pośrednictwem firmy spedycyjnej

Z opisu sprawy wynika, że spółka (czynny podatnik VAT) w ramach prowadzonej działalności dokonuje sprzedaży towarów, które m.in. dostarczane są do odbiorców za pośrednictwem firmy spedycyjnej, z którą spółka ma podpisaną umowę na świadczenie usług transportowych. Towar odbierany jest przez spedytora w miejscu prowadzenia działalności spółki. Następnie dostarczany do kupującego, który jest ostatecznym odbiorcą towaru. W przypadku utraty towarów przez spedytora to sprzedający jest stroną w postępowaniu odszkodowawczym. Zapłata za dostarczony towar dokonywana jest z odroczonym terminem płatności, przelewem na rachunek spółki. Spółka posiada 2 grupy odbiorców – sieci handlowe oraz hurtowników. W tej sytuacji należy uznać, że:

- 1) Z uwagi na fakt, że moment dokonania dostawy towarów w rozumieniu art. 7 ust. 1 u.p.t.u. odpowiada momentowi przeniesienia prawa do rozporządzania towarem jak właściciel, to w przypadku sprzedaży dla sieci handlowych dostawa towarów następuje w momencie odbioru towaru przez kupującego od firmy spedycyjnej. W związku z powyższym, mając na uwadze art. 19a ust. 1 u.p.t.u., stwierdzić należy, że w przedstawionym przypadku obowiązek podatkowy powstanie w momencie dokonania dostawy, tj. w momencie, w którym następuje przeniesienie prawa do rozporządzania towarem jak właściciel, czyli w momencie odbioru towaru przez sieci handlowe od firmy spedycyjnej.

2) W przypadku, gdy w umowach z hurtownikami brak jest zapisów regulujących moment przeniesienia własności do rozporządzania towarem jako właściciel należy stwierdzić, że generalnie moment dokonania dostawy towarów w rozumieniu art. 7 ust. 1 u.p.t.u. odpowiada momentowi „wydania towarów”, o którym mowa w art. 544 k.c.

W sytuacji zatem, gdy towar jest wysyłany przez sprzedającego do nabywcy za pośrednictwem przewoźnika (spedytora), dokonanie dostawy towaru następuje z chwilą wydania towaru podmiotowi, który jest zobowiązany do jego dostarczenia, z tym bowiem momentem sprzedawca przenosi prawo do rozporządzania towarem jak właściciel na nabywcę towaru. Wobec powyższego, momentem powstania obowiązku podatkowego dla dostawy towarów za pośrednictwem firmy spedycyjnej dla hurtowników – przy założeniu, że w umowach z hurtownikami brak jest zapisów regulujących moment przeniesienia własności do rozporządzania towarem jako właściciel – jest chwila wydania towaru firmie spedycyjnej w ramach zleconej przez spółkę usługi transportowej – zgodnie z art. 19a ust. 1 u.p.t.u.

[0113-KDIPT1-2.4012.517.2021.1.AJB] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 14/09/2021

1.30. Brak zastosowania art. 15d u.p.d.o.p. w przypadku regulowania zobowiązań wobec innych podmiotów z grupy poprzez rozliczenia wewnątrzgrupowe w ramach systemu grupowego zarządzania finansami przez treasury

Z uwagi na to, że regulowanie zobowiązań w systemie zarządzania finansami, w którym uczestniczy spółka nie stanowi płatności, lecz opiera się na odpowiednim zapisie (kompensacie) na koncie wewnętrznym w ramach rozliczeń wewnątrzgrupowych, w związku z tym, art. 15d u.p.d.o.p. nie znajdzie zastosowania dla dokonywanych przez spółkę wewnętrznych rozliczeń w grupie. W konsekwencji, w przypadku regulowania zobowiązań spółki wobec innych podmiotów z grupy poprzez rozliczenia wewnątrzgrupowe nie znajdzie zastosowanie art. 15d u.p.d.o.p. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2020 r., przez co spółka nie jest/nie będzie zobowiązany do wyłączenia z kosztów uzyskania przychodu wydatków, które zostały uregulowane za pomocą rozliczeń wewnątrzgrupowych.

[0114-KDIP2-2.4010.176.2021.2.RK] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 10/09/2021

1.31. Prawo do zastosowania 0% stawki VAT dla WDT w przypadku wywozu towarów przez nabywcę przy użyciu własnego środka transportu

W przypadku sprzedaży towarów do kontrahenta, który od dnia 1 lipca 2021 r. kupi w siedzibie przedsiębiorstwa towar, jest czynnym podatnikiem VAT UE, zapłaci gotówką, złoży oświadczenie, że wywiezie własnym transportem towar do siedziby swojej firmy na terenie UE, jest zgłoszony i można jego numer zweryfikować w systemie VIES, wnioskodawca będzie miał prawo do zastosowania stawki 0%, na podstawie art. 42 ust. 1 pkt 2 w zw. z ust. 4 u.p.t.u.

[0112-KDIL1-3.4012.294.2021.2.JK] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 24/09/2021

1.32. Zasady rozliczenia CIT z tytułu premium component

Biorąc pod uwagę, że: i) należność z tytułu premium component ma charakter warunkowy, gdyż jej wypłata zależy od ilości wybudowanych łączy światłowodowych dających potencjalny dostęp do gospodarstw domowych; ii) premium component nie ma charakteru definitywnego, gdyż jeśli nie zostanie wybudowana odpowiednia liczba łączy światłowodowych, spółka nie otrzyma tego wynagrodzenia lub otrzyma je w niższej wysokości; iii) kwota należnej spółce części premium component za dany rok w okresie 2021-2025 będzie ustalana i znana na koniec każdego z wyżej wymienionych lat, iv) spółka będzie mogła się domagać zapłaty odpowiedniej części premium component po zakończeniu każdego roku w okresie 2021-2025 - należy stwierdzić, że przychód z tytułu premium component będzie powstawał na koniec każdego roku w okresie 2021-2025, gdyż wtedy będą istnieć łączy światłowodowe wybudowane w każdym roku, do których zostanie podłączona lub będzie mogła być podłączona określona liczba gospodarstw domowych, a ich liczba będzie podstawą do wyliczenia wynagrodzenia.

[0111-KDIB1-1.4010.308.2021.1.NL] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 24/09/2021

1.33. Prawo do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z faktur dotyczących transakcji zrealizowanych przy użyciu kart paliwowych

Z opisu sprawy wynika, że spółka jest zarejestrowanym czynnym podatnikiem VAT. Na podstawie umowy o wydanie i używanie kart flotowych spółka nabyła od innej spółki będącej czynnym podatnikiem VAT w Polsce oraz uprawnionym do dystrybucji paliwa koncernem paliwowym, prawo do dokonywania transakcji bezgotówkowych zakupu paliwa przy zastosowaniu kart flotowych na stacjach benzynowych należących do koncernu. Spółka używając kart paliwowych nabywa przede wszystkim paliwo takie jak olej napędowy, benzyna oraz niewykluczone, że incydentalnie produkty pozapaliwowe czy usługi.

W przedmiotowej sprawie emitentem kart paliwowych jest sprzedający (koncern paliwowy) i to on bezpośrednio przekazuje karty korzystającemu, tj. spółce. W przedstawionym we wniosku modelu występują zasadniczo trzy podmioty, tj. sprzedający, operator i spółka. Nie mniej jednak nie można wykluczyć sytuacji, gdzie operator i sprzedający będą w rzeczywistości tym samym podmiotem. Tym samym możliwe jest również, że w transakcji będą brały udział jedynie dwa podmioty, mianowicie spółka - jako kupujący i sprzedający - jako emitent karty oraz właściciel stacji paliwowej. W omawianej sprawie zostaną spełnione warunki do odliczenia podatku VAT, gdyż spółka jest zarejestrowana jako czynny podatnik VAT w Polsce, a nabywane przy wykorzystaniu kart paliwowych towary i usługi wykorzystywane są do wykonywania czynności opodatkowanych VAT. Transakcje dokonywane pomiędzy sprzedawcą a spółką w zakresie zakupów towarów i usług, dokonywanych przy pomocy kart, stanowią czynności podlegające opodatkowaniu VAT, tj. odpłatną dostawę towarów lub odpłatne świadczenie usług, które w myśl art. 5 ust. 1 pkt 1 u.p.t.u. opodatkowane będą według właściwych stawek VAT dla danego przedmiotu sprzedaży. Natomiast w sytuacji, gdy w transakcji będą brały udział jedynie dwa podmioty, mianowicie spółka – jako kupujący i sprzedający – jako emitent kart oraz właściciel stacji paliwowej, to będziemy mieli do czynienia z dostawą towarów, o której mowa w art. 7 ust. 1 u.p.t.u., podlegającej opodatkowaniu na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 u.p.t.u. Podsumowując, spółce przysługuje prawo do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z faktur wystawionych przez sprzedającego, przy wykorzystaniu kart paliwowych, z uwzględnieniem ograniczeń przewidzianych w przepisach w art. 86a u.p.t.u. w zakresie odliczania podatku VAT naliczonego od zakupu paliwa oraz towarów i usług związanych z eksploatacją samochodów osobowych.

[0111-KDIB3-1.4012.438.2021.1.KO] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 20/09/2021

1.34. Każda ze spółek tworzących PGK podlega odrębnie obowiązkowi przekazywania informacji o cenach transferowych i składa ją w odniesieniu do zawieranych przez nią transakcji

Spółki należące do PGK zobowiązane są do złożenia informacji, w której wykazują transakcje kontrolowane, zawierane wyłącznie z podmiotami powiązаныmi spoza PGK, w zakresie transakcji objętych obowiązkiem sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych oraz tzw. transakcji krajowych, tj. transakcji zwolnionych z obowiązku dokumentacyjnego na podstawie art. 11n pkt 1 u.p.d.o.p. Z przepisów podatkowych nie wynika obowiązek spółki dominującej w zakresie obowiązku przekazywania informacji o cenach transferowych. Do przekazywania Szeferowi Krajowej Administracji Skarbowej informacji o cenach transferowych zobowiązane są spółki tworzące PGK, a nie sama grupa. Zatem każda ze spółek tworzących PGK podlega odrębnie obowiązkowi przekazywania informacji o cenach transferowych i składa ją w odniesieniu do zawieranych przez nią transakcji.

[0111-KDIB1-2.4010.276.2021.1.AW] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 08/09/2021

1.35. Zasady kalkulacji dochodu zwolnionego na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34a u.p.d.o.p.

Z treści wniosku wynika, że spółka uzyskała decyzję o wsparciu na realizację nowej inwestycji, o której mowa w art. 3 ustawy o wspieraniu nowych inwestycji. W ramach działalności prowadzonej na podstawie decyzji o wsparciu spółka produkuje i sprzedaje wyroby gotowe, tj. konstrukcje metalowe. Zasadniczo, proces produkcyjny wyrobów gotowych dokonywany jest na terenie zakładu produkcyjnego spółki zlokalizowanego na terenie wskazanym w treści ww. decyzji. W pewnym zakresie spółka w procesie produkcyjnym korzysta ze wsparcia podwykonawców, których praca odbywa się w ich zakładach zlokalizowanych poza terenem określonym w decyzji, jednakże podczas realizacji ww. usług przez podwykonawców, konstrukcje metalowe (produkcja w toku) pozostają własnością spółki (podwykonawcy wykonują malowanie i cynkowanie na materiałach powierzonych przez spółkę przy wykorzystaniu własnych zasobów). Zakres usług wykonywanych przez podwykonawców zgodny jest z PKWiU wskazanym w otrzymanej przez spółkę decyzji. Nabywane od podwykonawców usługi są niezbędne dla celów przygotowania wyrobów gotowych spółki do sprzedaży. Zakup usług dodatkowych (cynkowania i malowania) ma jednak charakter wyłącznie pomocniczy w ramach procesu produkcyjnego realizowanego przez spółkę. Z perspektywy całego procesu produkcyjnego, cynkowanie i malowanie nie stanowi kluczowego elementu, nie tworzy realnej wartości wyrobów gotowych - ta powstaje na wcześniejszych etapach procesu produkcyjnego w zakładzie produkcyjnym spółki. Cynkowanie i malowanie ma na celu zabezpieczenie antykorozyjne wytworzonych już konstrukcji i "domyka" jedynie proces produkcyjny. Wszystkie decyzje co do procesu produkcyjnego (w tym również decyzje co do zlecenia cynkowania i malowania podwykonawcom) zapadają w spółce, na terenie określonym w decyzji o wsparciu. Koszty cynkowania i malowania stanowią element kosztów wytworzenia wyrobów gotowych spółki. W stosunku do odbiorców, odpowiedzialność za jakość cynkowania i malowania ponosi spółka. W tej sytuacji należy uznać, iż wydatki z tytułu malowania i cynkowania konstrukcji stalowych przez podwykonawców prowadzących działalność gospodarczą poza terenem wskazanym w decyzji o wsparciu, stanowiące element procesu produkcyjnego wyrobów gotowych, realizowanego przez spółkę mogą stanowić koszty uzyskania przychodów zwolnionych z opodatkowania, a dochód związany z późniejszą sprzedażą tych wyrobów z wykorzystaniem usług malowania i cynkowania zakupionych od podwykonawców będzie korzystał w całości ze zwolnienia na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34a u.p.d.o.p.

[0111-KDIB1-3.4010.272.2021.1.BM] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 08/09/2021

1.36. Warunki zastosowania zwolnienia, o którym mowa w art. 22 ust. 4 u.p.d.o.p., odnośnie do spółki komandytowej

W przedstawionym zdarzeniu przyszłym spółka komandytowa z siedzibą w Polsce stała się podatnikiem podatku CIT od dnia 1 stycznia 2021 r. Komandytariuszem spółki jest podmiot funkcjonujący jako niemiecka spółka GmbH. Komandytariusz podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym w Niemczech od całości swoich dochodów, bez względu na źródło ich osiągnięcia, nie posiada siedziby na terytorium Polski oraz nie korzysta ze zwolnienia z opodatkowania podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów, bez względu na źródło ich osiągnięcia. Komandytariusz z tytułu pełnienia funkcji wspólnika w spółce rozliczał się dla celów podatku dochodowego w Polsce klasyfikując dochód osiągnięty za pośrednictwem spółki jako dochód zakładu zagranicznego. Komandytariusz posiada obecnie ponad 10% udział kapitałowy (ogół praw i obowiązków) w spółce komandytowej. Posiadanie przez komandytariusza udziałów w ogóle praw i obowiązków spółki wynika z tytułu własności. W przyszłości, spółka będzie wypłacać komandytariuszowi zyski lub zaliczki na poczet wypracowanego zysku – mogą to być zyski wypracowane przez spółkę przed, jak i po dniu 1 stycznia 2021 r., jak też zyski/zaliczki na poczet zysku osiągniętego już w 2021 r. i przyszłych okresach. Możliwa jest sytuacja, w której w momencie wypłaty komandytariusz będzie posiadał bezpośredni i nieprzerwany udział kapitałowy w spółce przez okres krótszy niż 2 lata. Jednak w perspektywie najbliższych 2 lat nie jest planowana modyfikacja obecnej struktury kapitałowej, która skutkowałaby przerwaniem biegu bezpośredniego posiadania ponad 10% udziału kapitałowego. Spółka będzie posiadała certyfikat rezydencji komandytariusza oraz oświadczenie, że komandytariusz nie korzysta ze zwolnienia z opodatkowania podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów, bez względu na źródła ich osiągnięcia. Opisana we wniosku wypłata zysków odbędzie się z dochowaniem należytej staranności, o której mowa w art. 26 ust. 1 u.p.d.o.p. oraz z uwzględnieniem ograniczeń zawartych w art. 22c ust. 2 i art. 26 ust. 2e u.p.d.o.p. W tej sytuacji uznać należy, że:

- 1) Spółka komandytowa, od dnia uzyskania statusu podatnika podatku CIT, będzie uprawniona do zastosowania zwolnienia, o którym mowa w art. 22 ust. 4 u.p.d.o.p. w stosunku do zysków lub zaliczek na poczet zysków wypłacanych na rzecz komandytariusza i wypracowanych przez spółkę od dnia uzyskania przez spółkę statusu podatnika podatku dochodowego od osób prawnych.
- 2) Zyski wygenerowane przez polską Spółkę komandytową w czasie poprzedzającym opodatkowanie jej podatkiem CIT są opodatkowane na starych zasadach, tj. podatek płaci tylko wspólnik. Spółka komandytowa wypłacając zysk wspólnikowi (np. za 2020 r. albo za lata wcześniejsze – gdy nie stała się jeszcze podatnikiem podatku dochodowego od osób prawnych) nie będzie zobowiązana do potrącenia podatku dochodowego.

[0114-KDIP2-2.4010.158.2021.1.SP] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 07/09/2021

1.37. Kwestia stosowania zwolnienia z art. 21 ust. 1 pkt 131 u.p.d.o.f. w związku z kwalifikacją niektórych wydatków poniesionych na remont i wykończenie nieruchomości jako wydatków stanowiących realizację celu mieszkaniowego – interpretacja ogólna MF

1) Dla celów podatku dochodowego od osób fizycznych należy uznać, że wydatki poniesione na zakup i montaż: a) kuchenki gazowej, kuchenki elektrycznej lub gazowo-elektrycznej, płyty indukcyjnej, płyty ceramicznej, piekarnika, zmywarki, pralki, lodówki – w zabudowie lub wolnostojących, b) szafki stanowiącej element mocowania umywalki będącej kompletem z tą umywalką, c) oświetlenia sufitowego i ściennego wewnętrznego, w tym taśm LED i oczek halogenowych, z wyłączeniem lamp wolnostojących, d) okapów kuchennych – wyciągów i pochłaniaczy, w tym okapu podszafrkowego, e) mebli, które charakteryzuje trwały związek z obiektem budowlanym lub jego częścią (lokałem), wykonanych na indywidualne zlecenie, tj. szafy wnękowe, pawlacze, zabudowa garderoby, f) mebli w zabudowie kuchennej, tj. zabudowa kuchenna „pod wymiar” i zabudowa kuchenna wolnostojąca – mieszczą się w pojęciu wydatków na własne cele mieszkaniowe, o których mowa w art. 21 ust. 25 u.p.d.o.f.

2) Natomiast odnosząc się do kwestii stosowania rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 21 grudnia 1996 r. w sprawie określenia rodzajów wydatków na remont i modernizację budynku mieszkalnego lub lokalu mieszkalnego, o które zmniejsza się podatek dochodowy należy pamiętać, że nie jest to obowiązujący akt prawny. W związku z tym, katalog wydatków na własne cele mieszkaniowe, który był zawarty w tym rozporządzeniu, nie może obecnie stanowić wiążącej interpretacji przepisów prawa. Niemniej jednak, z uwagi na to, że katalog ten ma cechy uniwersalne, w przypadku wątpliwości odnośnie kwalifikacji konkretnego wydatku, wymienione w rozporządzeniu przykłady mogą mieć charakter wskazówki pomocnej przy rozstrzygnięciu indywidualnych spraw przez organy podatkowe.

[DD2.8202.4.2020] interpretacja ogólna Ministra Finansów z dnia 13/10/2021

1.38. Zakres zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 36 u.p.t.u. – interpretacja ogólna MF

Usługa wynajmu bądź dzierżawy nieruchomości (lub jej części) o charakterze mieszkalnym (np. lokalu mieszkalnego), świadczona przez czynnego podatnika VAT na rzecz podmiotu gospodarczego (innego niż społeczna agencja najmu), który wykorzystuje wynajmowaną nieruchomość na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej, np. podnajmuje tę nieruchomość innym podmiotom na cele mieszkaniowe, podlega opodatkowaniu z zastosowaniem podstawowej stawki VAT. Zwolnienie, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 36 u.p.t.u. nie ma w tym przypadku zastosowania, gdyż nie jest spełniony warunek dotyczący realizacji celu mieszkaniowego nabywcy świadczenia (podmiotu gospodarczego).

Zwolnieniem od podatku jest natomiast objęta usługa wynajmu lub dzierżawy nieruchomości (lub jej części) o charakterze mieszkalnym świadczona przez czynnego podatnika VAT na rzecz społecznych agencji najmu, o których mowa w art. 22a ust. 1 ustawy o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego.

[PT1.8101.1.2021] interpretacja ogólna Ministra Finansów z dnia 08/10/2021

1.39. Rozliczenia VAT w związku z dostarczeniem przez spółkę kruszywa do budowy drogi przez gminę

1) Wydanie przez spółkę kruszywa w celu wykorzystania go do budowy drogi przez gminę, nie będzie podlegało opodatkowaniu na podstawie art. 7 ust. 2 u.p.t.u., z uwagi na fakt, że ta kategoria podmiotów (gmina jest kontrahentem spółki) nie jest objęta normą przepisu art. 7 ust. 2 pkt 1 u.p.t.u. Nie podlegają opodatkowaniu nieodpłatne czynności zużycia towarów na cele związane z prowadzoną działalnością, w przypadku, gdy beneficjentem jest np. kontrahent spółki, bądź osoba trzecia niewymieniona w art. 7 ust. 2 pkt 1 u.p.t.u. Wydania przez spółkę kruszywa w celu wykorzystania go do budowy drogi przez gminę, nie można również uznać za opodatkowane na podstawie art. 8 ust. 2 u.p.t.u.

2) Skoro nieodpłatne przekazanie kruszywa należącego do spółki (w celu realizacji wspólnego przedsięwzięcia z gminą), nie będzie podlegało opodatkowaniu na podstawie art. 7 ust. 2 oraz art. 8 ust. 2 u.p.t.u., tym samym również usługa transportu, jako element pomocniczy świadczenia głównego (dostawy kruszywa) - świadczenia kompleksowego nie będzie podlegała opodatkowaniu. W konsekwencji spółka w związku z dostarczeniem kruszywa na miejsce budowy nowej drogi nie będzie zobowiązana do wykazania należnego podatku VAT.

3) Spółce na podstawie art. 86 ust. 1 u.p.t.u., będzie przysługiwało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego wynikającej z otrzymanych faktur VAT dokumentujących nabycie przez spółkę usług transportu kruszywa z zakładu spółki na plac budowy nowej drogi. Prawo to będzie przysługiwało pod warunkiem niezastnienia przesłanek negatywnych, określonych w art. 88 u.p.t.u.

[0113-KDIPT1-1.4012.534.2021.2.ŻR] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 24/09/2021

1.40. Pakowanie i transport jako element dostawy towarów

1) Wnioskodawca wskazał, że nabywa towar od firmy z Wielkiej Brytanii, a następnie po jego spakowaniu dokonuje jego sprzedaży do firmy z Wielkiej Brytanii. Mając na względzie fakt, że przedmiotem sprzedaży jest konkretny towar w postaci gotowego spakowanego produktu, omawiana transakcja stanowi dla celów podatku VAT dostawę towarów. Czynności podejmowane przez wnioskodawcę w celu dokonania sprzedaży produktu (np. pakowanie, transport) nie stanowią dla firmy z Wielkiej Brytanii celu samego w sobie.

Nabywca jest bowiem zainteresowany gotowym spakowanym produktem. Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że istotą opisanej transakcji jest dostawa towaru, a nie świadczenie usług. W znaczeniu gospodarczym bowiem, w przedstawionym opisie sprawy, wnioskodawca sam wskazał iż firma z Wielkiej Brytanii kupuje spakowany przez wnioskodawcę towar, który następnie jest wysyłany przez wnioskodawcę bezpośrednio do klienta. Tym samym, transakcja opisana we wniosku stanowi dla celów podatku VAT dostawę towarów, o której mowa w art. 7 ust. 1 u.p.t.u.

2) Wykonywane czynności pakowania nabytego uprzednio towaru oraz ponoszone przez wnioskodawcę koszty jego transportu do klienta stanowią jedynie element pomocniczy świadczenia związanego z dostawą towarów, która to czynność dla klienta nie stanowi celu samego w sobie i wchodzi do podstawy opodatkowania dokonanej dostawy towarów. Zatem transakcja opisana we wniosku, na którą składają się wartość towaru handlowego oraz wartość usługi pakowania i transportu, stanowi dla celów podatku od towarów i usług jedną kompleksową czynność jaką jest dostawa towarów, o której mowa w art. 7 ust. 1 u.p.t.u.

3) Opisana we wniosku transakcja dostawy dokonanej przez wnioskodawcę na rzecz firmy z siedzibą w Wielkiej Brytanii będzie podlegała opodatkowaniu VAT w Polsce. Przy czym, pomimo, że w przedmiotowej sprawie nastąpi wywóz towarów z Polski do innego kraju członkowskiego UE, to jednak transakcja pomiędzy wnioskodawcą a firmą z Wielkiej Brytanii nie będzie stanowić WDT, albowiem firma z Wielkiej Brytanii nie jest podatnikiem podatku od wartości dodanej, zidentyfikowanym na potrzeby transakcji wewnątrzwspólnotowych, na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju. Dostawa dokonana przez wnioskodawcę na rzecz firmy z Wielkiej Brytanii nie będzie spełniała również definicji eksportu towarów, ponieważ nie nastąpi wywóz towarów z terytorium kraju poza terytorium UE. W konsekwencji transakcję pomiędzy wnioskodawcą a firmą z Wielkiej Brytanii należy opodatkować jako sprzedaż krajową według właściwej stawki VAT. Podsumowując, transakcja opisana we wniosku, na którą składają się wartość towaru handlowego, wartość usługi pakowania i transportu, stanowiąca dla celów podatku VAT jedną kompleksową czynność jaką jest dostawa towarów, podlega opodatkowaniu VAT na terytorium kraju według właściwej stawki VAT obowiązującej dla danego towaru.

[0112-KDIL1-3.4012.319.2021.2.JK] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 23/09/2021

1.41. Kwestia stosowania wyłączenia z art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p. do wydatków na licencję techniczną

Jak wynika z treści wniosku ponoszenie opłat z tytułu przyznania spółce przez podmiot powiązany niewyłącznego i nieprzenoszalnego prawa do wytwarzania i sprzedaży określonych towarów własnych, przy wykorzystaniu informacji technicznych udostępnionych przez podmiot powiązany (licencja techniczna) oraz przyznania spółce przez podmiot powiązany prawa do korzystania na terenie Polski z zarejestrowanych znaków towarowych grupy (sublicencja znakowa) jest niezbędne w celu osiągnięcia przychodów z tytułu sprzedaży produktów.

Informacje otrzymywane przez spółkę od podmiotu powiązanego w ramach licencji technicznej obejmują wiedzę potrzebną do wytworzenia towarów. Informacje te są bezpośrednio związane z wytworzeniem towarów przez spółkę i bez dostępu do licencji technicznej spółka nie mógłby wytwarzać towarów o odpowiednich parametrach, zgodnie z wymogami grupy. Zgodność towarów z wymogami grupy jest z kolei warunkiem realizacji kontraktów z odbiorcami i osiągnięcia przychodu ze sprzedaży. Podobnie, warunkiem prowadzenia działalności gospodarczej przez spółkę w ramach przyjętego modelu biznesowego jest możliwość korzystania z zarejestrowanych znaków towarowych grupy. Znaki towarowe udostępniane w ramach sublicencji znakowej umieszczane są na opakowaniach towarów sprzedawanych przez spółkę. Znaki towarowe grupy są również eksponowane na dokumentach spółki i należących do niej budynkach. Ponadto również przyjęty przez spółkę oraz podmiot powiązany model rozliczeń wynagrodzenia za licencję techniczną i sublicencję znakową wskazuje na to, że wartość kosztów z tytułu tej licencji i sublicencji jest skorelowana z wartością sprzedawanych przez spółkę produktów. W przedmiotowej sprawie podmiot powiązany nalicza wynagrodzenie za udostępnienie licencji technicznej i sublicencji znakowej, w sposób wykazujący bezpośredni związek tych kosztów z wytwarzanymi i sprzedawanymi produktami. Opłaty, o których mowa są bezpośrednio związane z wytworzeniem lub nabyciem przez spółkę towarów, a zatem nie podlegają ograniczeniom wynikającym z art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p. Na powyższą ocenę nie wpływa fakt, że dla celów podatku dochodowego od osób prawnych spółka traktuje te opłaty jako koszt inny niż bezpośrednio związany z przychodami, zgodnie z art. 15 ust. 4d u.p.d.o.p. Zakres art. 15e ust. 11 oraz art. 15 ust. 4 u.p.d.o.p. (dot. kosztów bezpośrednio związanych z przychodami) nie jest tożsamy i pojęcia zawarte w tych przepisach nie są równoważne. Przepisy art. 15 ust. 4-4d u.p.d.o.p. określają moment potrącenia wydatku jako koszt uzyskania przychodów w zależności od sposobu związania tego kosztu z przychodami, natomiast art. 15e ust. 11 pkt 1 u.p.d.o.p. odnosi się do sposobu związania kosztu z wytworzeniem/nabyciem towaru lub świadczeniem usługi.

[0111-KDWB.4010.16.2021.1.HK] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 22/09/2021

1.42. Pobór podatku u źródła od płatności z tytułu polis ubezpieczeniowych oraz usług brokerskich

1) Wydatki ponoszone przez spółkę na rzecz zagranicznych po

datników, którzy nie mają na terytorium Polski siedziby lub zarządu z tytułu polis ubezpieczeniowych stanowią zapłatę za świadczenia, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 2a u.p.d.o.p., a co za tym idzie spółka zobowiązana jest do poboru tzw. podatku u źródła od ww. płatności.

2) Wydatki ponoszone przez spółkę na rzecz zagranicznych podatników, którzy nie mają na terytorium Polski siedziby lub zarządu z tytułu usług pośrednictwa ubezpieczeniowego tzw. usług brokerskich nie stanowią zapłatę za świadczenia, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 2a u.p.d.o.p., a co za tym idzie spółka nie jest zobowiązana do poboru tzw. podatku u źródła od ww. płatności.

3) Skoro art. 21 ust. 1 u.p.d.o.p. nie ma zastosowania do usług pośrednictwa ubezpieczeniowego tzw. usług brokerskich to spółka nie będzie miała obowiązku do dochowania należytej staranności oraz posiadania certyfikatów rezydencji rzeczywistych właścicieli należności płaconych przez spółkę z tytułu usług pośrednictwa ubezpieczeniowego tzw. usług brokerskich.

[0111-KDIB1-1.4010.270.2021.3.AW] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 21/09/2021

1.43. Przesłanki zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 2 u.p.t.u. sprzedaży samochodów

Dla oceny możliwości korzystania ze zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 2 u.p.t.u. przy sprzedaży samochodów konieczna jest ocena w kontekście całości działań podejmowanych przez spółkę. Zatem wykorzystywanie przez spółkę samochodów w prowadzonej działalności, gdzie podstawowe czynności wykonywane przez spółkę korzystają ze zwolnienia z opodatkowania VAT, a marginalnie wykonywane przez spółkę czynności są opodatkowane VAT (udostępnianie samochodów odpłatnie na rzecz pracowników i członków zarządu) powoduje, że spółka nie wykorzystywała/nie wykorzystuje samochodów wyłącznie do działalności zwolnionej. Należy zatem uznać, że samochody nie były/nie są wykorzystywane przez spółkę przez cały okres ich posiadania wyłącznie na cele działalności zwolnionej od podatku VAT. W niniejszych okolicznościach, odpłatne udostępnianie samochodów, które mają być przedmiotem zbycia, zatrudnianym pracownikom i członkom zarządu do celów prywatnych – jak wskazała sama spółka – stanowiło dla spółki czynność opodatkowaną VAT. Spółka naliczała z tytułu tego udostępnienia podatek VAT i traktowała tę czynność jako podlegającą opodatkowaniu VAT. Opodatkowanie VAT powyższych czynności było skutkiem podatkowym otrzymania przez spółkę odpłatności za udostępnione samochody. Z uwagi na powyższe należy wskazać, że skoro nie doszło do łącznego spełnienia przesłanek art. 43 ust. 1 pkt 2 u.p.t.u., sprzedaż samochodów nie korzysta/nie będzie korzystała ze zwolnienia z VAT na mocy art. 43 ust. 1 pkt 2 u.p.t.u. Z uwagi na fakt wykorzystywania samochodów na cele działalności zwolnionej i opodatkowanej ich sprzedaż nie będzie mogła korzystać z ww. zwolnienia. Podsumowując, transakcja sprzedaży ww. samochodów nie korzysta/nie będzie korzystała ze zwolnienia z VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 2 u.p.t.u.

[0112-KDIL1-1.4012.508.2021.2.AW] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 13/10/2021

1.44. Kwestia oceny czy świadczona usługa stanowi usługę elektroniczną, o której mowa w art. 28k ust. 1 u.p.t.u., która podlega oznaczeniu w ewidencji VAT symbolem EE

Sprzedaż abonamentu na pakiet aplikacji dla kancelarii nie stanowi dostawy produktu w formie cyfrowej, ponieważ produkt jest instalowany i uruchamiany bezpośrednio na urządzeniu klienta wnioskodawcy. Sprzedaż abonamentów nie stanowi również usług wymienionych w Załączniku nr 1 do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) Nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiającego środki wykonawcze do Dyrektywy 112. Sprzedaż abonamentu na pakiet aplikacji dla kancelarii nie odbywa się za pomocą Internetu lub sieci elektronicznej. Na stronie internetowej wnioskodawcy są dostępne informacje o możliwości zakupu oprogramowania, jednak wymaga to kontaktu klienta z obsługą wnioskodawcy. Sprzedaż abonamentu nie jest zautomatyzowana, oprogramowanie musi zostać wdrożone u każdego klienta indywidualnie, przez techników wnioskodawcy, jak również każdy klient musi zostać przeszkolony w zakresie korzystania z oprogramowania. Sprzedaż abonamentu na pakiet aplikacji wymaga znacznego udziału człowieka, który to udział polega na zainstalowaniu i wdrożeniu oprogramowania na urządzeniach klienta, wobec powyższego klient ma bezpośredni kontakt z pracownikami wnioskodawcy. Ponadto, część prac związanych z udostępnieniem oprogramowania odbywa się zdalnie, poprzez udostępnienie pulpitu zdalnego. Dodatkowo, klient ma również świadomość, że w trakcie trwania umowy ma nieograniczony kontakt z wnioskodawcą. Sprzedaż abonamentu na pakiet aplikacji dla kancelarii jest możliwa bez wykorzystania technologii informacyjnej. Należy podkreślić, że art. 7 ust. 2 lit. a rozporządzenia 282/2011 jednoznacznie zalicza do usług elektronicznych ogólne dostawy produktów w formie cyfrowej. W świetle tego przepisu nie ma zatem znaczenia sam proces twórczy polegający na wykonaniu produktu ani też to, czy dostawy dokonuje sam wytwórca produktu czy też dystrybutor tego produktu. O zakwalifikowaniu do usług elektronicznych przesądza sam fakt dokonania dostawy produktów cyfrowych. Zatem w świetle przedstawionych powyżej regulacji należy wskazać, że usług świadczonych przez wnioskodawcę polegających na sprzedaży abonamentu na pakiet aplikacji, nie można uznać za usługi elektroniczne, o których mowa w art. 2 pkt 26 u.p.t.u. Tym samym, przepisy art. 28k u.p.t.u. w niniejszej sprawie nie będą miały zastosowania. W konsekwencji usługa ta nie podlega oznaczeniu w ewidencji VAT symbolem „EE”, o którym mowa w § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia MF z dnia 15 października 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu danych zawartych w deklaracjach podatkowych i w ewidencji w zakresie podatku od towarów i usług.

[0112-KDIL1-2.4012.323.2021.2.NF] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 12/10/2021

1.45. Opodatkowanie VAT odpłatnego udostępnienia infrastruktury na podstawie umowy eksploatacji. Prawo do pełnego odliczenia podatku naliczonego od wydatków inwestycyjnych

W analizowanej sprawie gmina na podstawie umowy na eksploatację kanalizacji sanitarnej, odpłatnie udostępnia na rzecz spółki obecnie funkcjonującą na terenie gminy infrastrukturę kanalizacyjną. Gmina w 2021 r. planuje zrealizować inwestycję pn. „Budowa kanalizacji sanitarnej (...)” - wydatki ponoszone przez gminę na nabycie towarów i usług w przedmiotowym zakresie finansowane będą zarówno ze środków własnych gminy, jak i przy udziale środków pochodzących z Rządowego Funduszu Inwestycji Lokalnych. Zgodnie z dotychczasowym modelem, również w przypadku infrastruktury powstałej w ramach ww. inwestycji, gmina odpłatnie udostępni przedmiotowy majątek na rzecz spółki do eksploatacji na podstawie aneksu do ww. umowy. Inwestycja zostanie podłączona do pozostałej infrastruktury zarządzanej przez spółkę i służyć będzie do świadczenia przez nią odpłatnych usług odbioru ścieków na rzecz mieszkańców, przedsiębiorców oraz instytucji znajdujących się na terenie gminy, jak również jednostek organizacyjnych Gminy. Mając na uwadze powyższe okoliczności uznać należy, że:

1) Odpłatne udostępnienie infrastruktury na rzecz spółki na podstawie opisanej umowy eksploatacji powoduje, że gmina będzie występować w roli podatnika w rozumieniu art. 15 ust. 1 u.p.t.u, a w konsekwencji dokonane czynności będą stanowiły czynności podlegające opodatkowaniu – na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 8 ust. 1 u.p.t.u. – niekorzystające ze zwolnienia z VAT.

2) W związku z odpłatnym udostępnieniem przez gminę na rzecz spółki infrastruktury wybudowanej w ramach inwestycji, gminie – na podstawie art. 86 ust. 1 u.p.t.u. – będzie przysługiwało prawo do odliczenia VAT naliczonego wynikającego z faktur dokumentujących wydatki ponoszone na realizację Inwestycji. Prawo to będzie przysługiwało w przypadku niezastąpienia przesłanek negatywnych z art. 88 u.p.t.u. Ponadto przepisy art. 90 i 91 u.p.t.u. nie będą miały zastosowania ponieważ wydatki ponoszone na realizację inwestycji związane będą wyłącznie z czynnościami opodatkowanymi (odpłatnym udostępnieniem infrastruktury na rzecz spółki) i nie będą służyły czynnościom zwolnionym z opodatkowania.

[0114-KDIP4-1.4012.392.2021.2.SK] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 08/10/2021

1.46. Brak obowiązku wydania paragonu fiskalnego w przypadku przesłania faktury elektronicznej na wskazany w procesie rejestracji adres e-mail. Zasady przechowywania paragonów

1) Skoro akceptacja regulaminu oznacza zgłoszenie żądania uzyskania faktury, zamiast paragonu fiskalnego oraz wyrażenie zgody na otrzymywanie faktury w postaci elektronicznej, to należy się zgodzić ze spółką, że ma ona prawo do wystawienia faktury oraz wydania klientowi wyłącznie faktury zachowując paragon fiskalny we własnej dokumentacji. Jednocześnie spółka będzie miała obowiązek zostawić w dokumentacji paragon dotyczący tej sprzedaży z danymi identyfikującymi tę fakturę np. nr faktury oraz datę wystawienia.

2) Spółka będzie obowiązana przechowywać w swojej dokumentacji paragon zawierający dane identyfikujące fakturę elektroniczną dotyczącą tej samej sprzedaży zgodnie z art. 106h ust. 3 u.p.t.u., przy czym paragony mogą pozostać w formie rolki z kasy rejestrującej, bez ich rozdzielania, lecz muszą zawierać dane identyfikujące fakturę dotyczącą tej sprzedaży m.in. nr faktury oraz data jej wystawienia.

[0111-KDIB3-2.4012.623.2021.1.AZ] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 06/10/2021

1.47. Zakres przedmiotowy pojęcia „wydatki bezpośrednio poniesione na nabycie waluty wirtualnej”, o których mowa w art. 15 ust. 11 u.p.d.o.p.

Wnioskodawca w związku z „kopaniem waluty wirtualnej” ponosi wydatki na zakup sprzętu przeznaczonego do kopania waluty wirtualnej oraz generuje wydatki na energię elektryczną zużywaną w tym celu. Wnioskodawca wskazał również, że podzespoły komputerowe do kopania waluty wirtualnej zostały zaliczone do środków trwałych i podlegają amortyzacji. Przedmiotowych wydatków poniesionych przez wnioskodawcę nie można uznać za wydatki bezpośrednio poniesione na nabycie waluty wirtualnej, o których mowa w art. 15 ust. 11 w zw. z art. 7b ust. 1 pkt 6 lit. f u.p.d.o.p. Wnioskodawca nie nabywa waluty wirtualnej od innego podmiotu, lecz dokonuje jej pierwotnego wydobywania, zbliżonego do wytworzenia. Wykopana waluta wirtualna nie była nigdy wcześniej przedmiotem obrotu, ponieważ nie istniała. Zatem wydatków poniesionych przez wnioskodawcę na zakup sprzętu przeznaczonego do kopania waluty wirtualnej, wydatków na energię elektryczną oraz amortyzację „koparki” nie można bezpośrednio powiązać z nabyciem waluty wirtualnej. A zatem, wskazane wydatki ponoszone w związku z „wykopaniem” waluty wirtualnej nie będą w omawianym przypadku obniżały podstawy opodatkowania, obliczanej według ww. zasad, gdyż – jak wskazano powyżej – wydatki te nie stanowią kosztów, o których mowa w art. 15 ust. 11 u.p.d.o.p.

[0111-KDIB1-1.4010.334.2021.2.BS] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 06/10/2021

1.48. Kwestia ustalenia, czy sposób rozliczenia prac B+R przy zastosowaniu metody rozsądnej marży uprawnia do zastosowania ulgi z art. 18d u.p.d.o.p.

W przypadku kalkulowania wynagrodzenia należnego spółce w oparciu o tzw. metodę „koszt plus” nie dochodzi do „zwrotu w jakiegokolwiek formie”. Przyjęcie odmiennej interpretacji prowadziłoby do stanowiska, że jedynie prace B+R, za których prowadzenie nie jest pobierane wynagrodzenie uprawniają do skorzystania z ulgi wskazanej w art. 18d u.p.d.o.p. Interpretacja inna niż przedstawiona powyżej prowadzi do sytuacji, że ulga opisana art. 18d u.p.d.o.p., promowałaby prace badawczo-rozwojowe prowadzone w oderwaniu od celu gospodarczego jakim jest generowanie dochodu.

Wprowadzenie art. 18d ust. 5 do u.p.d.o.p. miało posłużyć zapewnieniu aby kosztami kwalifikowanymi mogły być wyłącznie te koszty uzyskania przychodów, które nie zostały pokryte ze środków innych niż środki własne podatnika (których ciężaru ekonomicznego nie poniósł podatnik), w szczególności ze środków pochodzących z udzielonych dotacji, subwencji itp. Dodatkowo, nie jest istotny fakt, iż wynagrodzenie za świadczone usługi spółka otrzymuje od podmiotów powiązanych zgodnie z art. 11 ust. 1 oraz 4 u.p.d.o.p. Przepisy dotyczące ulgi na działalność badawczo-rozwojową nie zawierają wyłączenia w tym zakresie. Należy jednocześnie zaznaczyć, że zgodnie z ugruntowaną praktyką w odniesieniu do przepisów dotyczących ulg i zwolnień, przepisy podatkowe należy interpretować w sposób ścisły i nie można w odniesieniu do nich stosować interpretacji rozszerzającej. Skoro więc w przepisach podatkowych nie ma wyraźnego przepisu dotyczącego wyłączenia z obszaru ulgi na działalność badawczo-rozwojową sytuacji, w której podmiot prowadzący taką działalność otrzymuje wynagrodzenie od podmiotu powiązanego, to wspomniana relacja nie wpływa na możliwość zastosowania ulgi opisanej w art. 18d u.p.d.o.p.

[0114-KDIP2-1.4010.237.2021.2.PD] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 05/10/2021

Dzielenie się wiedzą

- blogi CRIDO

podatki**w**biznesie

BLOG EKSPERTÓW CRIDO

INNOVATION
TODAY

blog ekspertów Crido

— PRAWO
DLA —
PRZEDSIĘBIORCÓW

blog ekspertów Crido

Kontakt

Roman Namysłowski

PARTNER ZARZĄDZAJĄCY

E: roman.namyslowski@crido.pl

